

массовые нарушения в микрокосмосах несут такие же последствия для макрокосмоса. Мы все постоянно крутимся в бесконечном водовороте событий, которыми наполнена наша жизнь. Взглянем вокруг - нас окружает бесчисленное количество "мертвых" при жизни людей! Их жизнь пуста, выжжена зноем бесконечных стремлений к достижению иллюзорных ценностей. Мы стремимся к вещам, которые якобы должны дать нам ощущение счастья. Нам кажется, что купив новомодную машину, мы будем полностью счастливы, что цель жизни достигнута. Но вспомним, как долго мы ощущали себя счастливыми, когда получали столь желанную для нас вещь? День, два, неделю... А потом снова приходили серые будни, а с ними и новый "материальный горизонт", к которому мы вновь карабкаемся. Каждый ли из нас видит себя в мире и мир, как отражение в себе?

Наткина Н.
НТУ «ХПИ»

ИММАНУИЛ КАНТ: АПРИОРНЫЕ ФОРМЫ РАССУДКА

Человеческое познание, согласно Канту, проходит три ступени познания: созерцание, рассудок и разум. На ступени рассудка материал чувственного опыта подвергается дальнейшему упорядочиванию, но уже с помощью так называемых априорных форм, имеющих вид логических категорий. Для того, чтобы понять, как работает человеческое мышление с априорными рассудочными формами, Кант вводит понятие «трансцендентальная логика». Трансцендентальная логика показывает нам процесс того, как с помощью человеческого мышления, создаются понятия. Кант также различает «трансцендентальные формы». Это категории. Сами же категории у него предстают как чистые идеи рассудка. Кант считает, что обойтись десятью категориями, о которых писал Аристотель, невозможно. Он предложил расширить их количество, классифицируя их на четыре вида. Он также предложил к каждой из перечисленных категорий добавить по три подчинённых. Вот основные четыре категории: количества, качества, отношения, модальности. Наличие категорий, по мнению Канта, для человека становится обязательной нормой. Без них невозможно вообще говорить о знании, продуцировать его или просто передавать. Вот как он писал о сложности человеческого аппарата восприятий и осмыслений: «Ни ощущения, ни понятия сами не дают знания. Ощущения без понятия слепы, а понятия без ощущений – пусты». Другими словами, сами по себе категории пусты, они лишь функции мышления. Своё назначение они реализуют только тогда, когда соединяются с материалом опыта, т. е. с воспринимаемыми нами ощущениями предметов. Собственно говоря, сама процедура подведения и соединения категорий с чувственными восприятиями и есть процесс образования понятий предметов, данных нам в опыте: «Мы не можем мыслить ни одного предмета иначе как с помощью категорий». Категории – это «кирпичи», с помощью которых удастся человеку вообще говорить о научном знании, это фундамент,

без якого не існує ні одна наука. А апіорні форми дозволяють утвердити, що знання, які людина отримує з допомогою науки, мають об'єктивний характер. Чувственні і раціональні апіорні форми мислення дозволили Канту завершити спору про розділеність емпіричного (чувственного) і раціонального виду пізнання. Більше того, категоріальний ряд, запропонований Кантом, лег в основу особливого стилю мислення, який остаточно оформився кінці XVIII, – наукового.

*Павліченко Є.
ХНУВС*

ВПЛИВ СПЕЦИФІКИ ДІЯЛЬНОСТІ НА ОСОБЛИВОСТІ СПРІЙНЯТТЯ ОБРАЗУ ЖІНКИ

У сучасному суспільстві створено умови за яких жінці надається достатньо прав для того, щоб самостійно влаштувати власне життя, обирати між вихованням дітей та будівництвом кар'єри, розвитком у себе тих чи інших рис характеру. Більш помітною є зміна уявлень чоловіків про жінку: особливо суттєво змінилося значення її ролі в суспільстві та ставлення до неї. Проте, про зміст образу жінки у свідомості чоловіків - досліджено мало. Тому актуальним на сьогодні є вивчення уявлень чоловіків про те, якою, на їхню думку, є жінка в сучасному суспільстві, оскільки ця інформація є корисною для побудови конструктивних стосунків між чоловіками та жінками.

Як правило, образ розглядається як носій інформації і відображається у зоровому сприйнятті, образній пам'яті, образному мисленні, уяві, відчутті. Формування образу - складний процес, що розгортається у часі, в ході якого відображення стає все більш і більш адекватним об'єкту, що відображається. І на кожній його фазі виявляються нові властивості предмета і уточнюються вже виявлені. Образ належить його суб'єктові - тілесному індивіду, включеному в багатоаспектний взаємозв'язок явищ матеріального світу, який підпорядковується об'єктивним законам буття. Суб'єктивний характер психічного відображення розкривається через аналіз життєдіяльності. Суб'єктивність образу включає момент уподобань, залежності образу від досвіду, цінностей, потреб, мотивів, цілей, настанов, емоцій людини тощо. Образ формується на базі досвіду здобутого людиною. Він тією чи іншою мірою асимілює цей досвід.

Поняття "образ жінки" визначається як система узагальнених, безособових уявлень, очікувань, прогнозів стосовно представників жіночої статі, які формуються на основі очікувань, припущень, досвіду та цінностей.

Образ жінки є різним у представників різних професійних категорій та залежить від багатьох факторів. У становленні образу жінки в уявленні працівників органів внутрішніх справ можна відзначити, що розвиток цього образу формується внаслідок спілкування працівників міліції з жінками, що належать до різних соціальних груп, що призводить до ставлення у психіці суб'єктів певних опорних образів, уявлень та понять. Висвітлення образу жінки